

**Gevoegde zaken C-78/90, C-79/90, C-80/90, C-81/90, C-82/90 en
C-83/90**

**Sociétés Compagnie commerciale de l'Ouest e. a.
tegen
Receveur principal des douanes de La Pallice-Port**

(verzoek van de Cour d'appel de Poitiers
om een prejudiciële beslissing)

„Parafiscale heffingen op aardolieprodukten”

Rapport ter terechtzitting	I - 1848
Conclusie van advocaat-generaal G. Tesauro van 11 juli 1991	I - 1863
Arrest van het Hof van 11 maart 1992	I - 1873

Samenvatting van het arrest

- 1. Vrij verkeer van goederen — Douanerechten — Heffingen van gelijke werking — Binnenlandse belastingen — Parafiscale heffing op binnenlandse en ingevoerde produkten, die enkel aan eerstgenoemde ten goede komt — Kwalificatiecriterium — Niet-toepasselijkheid van artikel 30 EEG-Verdrag
(EEG-Verdrag, art. 12, 30 en 95)*
- 2. Steunmaatregelen van de staten — Begrip — Parafiscale heffing op binnenlandse en ingevoerde produkten, die enkel aan eerstgenoemde ten goede komt — Daaronder begrepen — Voorwaarden
(EEG-Verdrag, art. 92 en 93)*
- 3. Nationale monopolies van commerciële aard — Parafiscale heffing zonder verband met uitoefening van exclusieve rechten krachtens monopolie — Niet-toepasselijkheid van artikel 37 EEG-Verdrag
(EEG-Verdrag, art. 37)*

1. Een onder dezelfde voorwaarden inzake inning zowel op binnenlandse als op ingevoerde produkten toegepaste parafisciale heffing, waarvan de opbrengst uitsluitend ten goede komt aan binnenlandse produkten in dier voege, dat de eruit voortvloeiende voordelen de op de binnenlandse produkten drukkende last volledig compenseren, is een door artikel 12 EEG-Verdrag verboden heffing van gelijke werking als een douanerecht. Indien die voordelen de op de binnenlandse produkten drukkende last evenwel slechts ten dele compenseren, vormt de betrokken heffing een discriminerende belasting in de zin van artikel 95 EEG-Verdrag; het verbod om een dergelijke belasting toe te passen, geldt dan voor dat gedeelte van het belastingbedrag, dat gebruikt wordt voor de aan de binnenlandse produkten toe te kennen compensatie.
2. Een onder dezelfde voorwaarden inzake inning zowel op binnenlandse als op ingevoerde produkten toegepaste parafisciale heffing, waarvan de opbrengst uitsluitend ten goede komt aan binnenlandse produkten in dier voege, dat de eruit voortvloeiende voordelen de op de binnenlandse produkten drukkende last volledig compenseren, kan, naar gelang van de bestemming van de opbrengst ervan, een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steunmaatregel opleveren indien aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 92 EEG-Verdrag is voldaan, met dien verstande dat volgens de daartoe in artikel 93 van het Verdrag bepaalde procedure moet worden vastgesteld of dit inderdaad het geval is.

Aangezien een dergelijke parafisciale heffing onder de artikelen 12 en volgende of 95 EEG-Verdrag valt, is artikel 30 van het Verdrag er niet op van toepassing.

3. Artikel 37 EEG-Verdrag verzet zich niet tegen de invoering van een parafisciale heffing die los van de in een Lid-Staat geldende regeling inzake invoer en verhandeling van aardolieprodukten is ingesteld en niet samenhangt met de uitoefening van de uitsluitende rechten waarin die regeling voorziet.

RAPPORT TER TERECHTZITTING

in de gevoegde zaken C-78/90 tot en met C-83/90 *

I — De nationale rechtsregeling, het hoofdingen en de prejudiciële vragen

1. Bij het Franse decreet nr. 903 (JORF van 1.9.1978, blz. 3167) werd op 30 augustus

1978 een parafisciale heffing op superbenezine en benzine tot en met 31 december 1978 ingesteld. Het tarief van deze heffing werd bij ministerieel besluit van 1 september 1978 (JORF van 2.9.1978, blz. 3176) vastgesteld op 6,85 FF per hectoliter.

* Procestaal: Frans.